

இயற்றப்படுதன் முதலாகிய வேறுபாடு குறிப்புவினைச் செயப்படுபொருட்கணைப்பன கொள்க. (கக)

௭௩. மூன்றா குவதே,
ஒடுவேனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
வினைமுதல் கருவி யனைமுதற் றதுவே.

இ - ள். மேல் ஒடுவேனப் பெயர் கொடுத்தோதிய வேற்றுமைச்சொல் மூன்றாவதாம். அது வினைமுதலுங் கருவியுமாகிய இரண்டு முதலையும் பொருளாகவுடைத்து. ௭ - று.

மேல் ஐயொடு குவ்வென்றோதியவழி ஆனுருபுந் தழு வப்பட்டமையான், ஈண்டும் அவ்வாறே கொள்ளப்படும்; படவே, மூன்றாவதாதலும் வினைமுதல் கருவிப்பொருட்டாதலும் ஆனுருபிற்குமெய்தும்.

வினைமுதலாவது கருவி முதலாயின காரணங்களைத் தொழிற்படுத்துவது. கருவியாவது வினைமுதற்றொழிற்பயனைச் செயப்படுபொருட்கணுய்ப்பது.

அனையென்பது அத்தன்மையவாகிய முதலென அவற்ற திலக்கணத்திற்குத் தோற்றவாய் செய்தவாறு.

முதலென்பதற்கு மேலேயுரைத்தாம்.

உ-ம். கொடியொடு துவக்குண்டான்; ஊசியொடு குயின்றதாசும் பட்டும். ௭-ம். அகத்தியனாற் றமிழுரைக்கப் பட்டது; வேலானெறிந்தான். ௭-ம். வரும்.

பிறபொருளுமுளவேனும் வினைமுதல் கருவி சிறந்தமையான், வினைமுதல்கருவி யனைமுதற்றென்றார்.

வினைமுதல்கருவிக்கண் ஒடுவேனுருபு இக்காலத்தருகியல்லது வாராது. (கஉ)

௭௪. அதனி னியற் லதற்றகு கிளவி
யதன்வினைப் படுத லதனி னுத
லதனிற் கோட லதனோடு மயங்க
லதனோ டியைந்த வொருவினைக் கிளவி
யதனோ டியைந்த வேறுவினைக் கிளவி
யதனோ டியைந்த வொப்ப லொப்புரை

யின்னோ நேது வீங்கேன வருஉ
மன்ன பிறவு மதன்பால வேன்மனார்.

இ - ள். அதனினியறல்—மண்ணினியன்ற குடம் என்பது. மண் முதற்காரணம். முதற்காரணமாவது காரியத்தோடொற்றுமை யுடையது. அதற்றகுளவி—வாயாற்றக்கது வாய்ச்சி; அறிவானமைந்த சான்றோர் என்பன. இவை கருவிப்பாற்படும். அதன்வினைப்படுதல்—சாத்தனன் முடியுமிக் கருமம் என்பது. இது வினைமுதற்பாற்படும். அதனிதாதல்—வாணிகத்தாயினான் என்பது. அதனிற்றோடல்—காணத்தாற் கொண்டவரிசி என்பது. இவையுங் கருவிப்பாற்படும். இவையைந்து பொருளும் ஒடுவருபிற்குஞ் சிறுபான்மையுரியவாயினும், பெரும்பான்மைபற்றி ஆனுருபிற்கேயுரிய போலக் கூறினார். அதனொடுமயங்கல்—எண்ணெடு விராய வரிசி என்பது. அதனொடியைந்த வெருவினைக்கிளவி—ஆசிரியனொடு வந்த மாணாக்கன் என்பது. வருதற்றொழில் இருவர்க்குமொத்தவின், ஒரு வினைக்கிளவியாயிற்று. அதனொடியைந்தவேறுவினைக்கிளவி—மலையொடு பொருத மால்யானை என்பது. பொருதல் யானைக்கல்லதின்மையின் வேறு வினைக்கிளவியாயிற்று. அதனொடியைந்த வெர்ப்பலொப்புரை—பொன்னொடிரும்பணையர் நின்னொடுபிறரே என்பது. ஒப்பல்லதனை யொப்பாகக் கூறலின் ஒப்பலொப்புரையாயிற்று. இம்மூன்றற்கும் உடனிகழ்தல் பொதுவென்பதூஉம் அவை ஒடுவெனுருபிற்கேயுரிய வென்பதூஉமுணர்த்திய, அதனொடியைதல் மூன்றற்குங் கூறினார். அதனொடு மயங்கற்கு மீதொக்கும். எல்லாப்பொருட்கண்ணும் அதுவென்றது உருபேற்கும் பெயர்ப்பொருளை. “அதற்கு வினையுடைமையின்” என்பதற்கும் ஈதொக்கும். இன்னானேதுவென்பது முயற்சியிற் பிறத்தலானொலிநிலையாது என்பது. அதனிதாதலெனக்காரகவேது முற்கூறப்பட்டமையான், இது ஞாபகவேது வாம். இப்பொருள் ஆனுருபிற்கும் இன்னுருபிற்குமுரித்தென்பது விளக்கிய, ஏதுவென்னாது இன்னானேதுவென்றார். இன்னானென்பது உம்மைத்தொகை. அவற்றதேதுப்பொருண்மை. எ - று.

எனவென்பதனை மாற்றி ஏதுவென்பதன்பின் கொடுத்து, ஈங்குவருமென்னபிறவுமெனவியைக்க. ஈங்குமென்று பாடமோ துவாருமுளர்.

அதனினியறவென்பதற்குத் தச்சன் செய்த சிறுமாவையமென்றும், இன்னொன்பதற்குக் கண்ணாற்கொத்தை காலான்முடவனென்றும், உதாரணங்காட்டினால் உரையா சிரியரெனின்:—அற்றன்று: தச்சன் செய்த சிறுமாவைய மென்பது “வினைமுதல் கருவியனை முதற்ற” என்புழியடங்குதலான் ஈண்டுப் பாற்படுக்கவேண்டாமையானும், சினைவிகாரத்தை முதன்மேலேற்றிக் கூறும் பொருண்மை இன்னொன்பதறை பெறப்படாமையானும், அது போலியுரையென்க.

ஒடுவும் ஆனும் இரண்டுவேற்றுமையாகற்பாலவெனின்;—அற்றன்று: வேற்றுமைபக்கமாவது ஒருவேற்றுமையது ஒரு பொருட்கண்ணாக சில பொருட்கண்ணாக ஏனைவேற்றுமையுஞ் சேறலன்றே; அவ்வாறன்றிச் சிறிதொழித்து எல்லாப்பொருட்கண்ணும் இரண்டுபுஞ் சேறலானும், வடநூலுட்பொருள்வேற்றுமையல்லது உருபுவேற்றுமையின் ஒருவேற்றுமையாக வோதப்பட்டமையானும், ஈண்டெல்லாவாசிரியரும் ஒருவேற்றுமையாகவே யோதினாரென்க. வடநூலோடு மாறுகொள்ளாமையென ஆசிரியர்க்கு மேற்கோளாயின், விளிவேற்றுமையை எழுவாய்வேற்றுமைக்கண்டக்கற்பாலராவர், அவ்வாறடக்கலிலரெனின்:—அற்றன்று: விளிவேற்றுமையை எழுவாய்வேற்றுமைக்கண்டக்கல் ஆண்டெல்லார்க்கு மொப்பமுடிந்ததன்று; “எழியன் முறைய தெதிர் முக வேற்றுமை—வேறென விளம்பான் பெயரது விகாரமென்—ரோதிய புலவனு முளனொரு வகையா—னிந்திரனெட்டாம் வேற்றுமை யென்றனன்” என்பவாகலின், ஐந்திரநூலார் விளிவேற்றுமையை எட்டாம் வேற்றுமையாக நேர்ந்தாரென்பது பெறப்படும்; ஆசிரியர் அவர்மதம்பற்றிக் கூறினாராகலின், அதனோடு மாறுகொள்ளாதென்பது. இக்கருத்து விளக்கியவன்றே, பாயிரத்துள் “ஐந்திர நிறைந்த தொல்காப்பியன்” எனக்கூறிற்றென்க.

எசு தொல்—சொல்லதிகாரம். [வேற்றுமை

அன்னபிறவுமென்றதனால், கண்ணாற்கொத்தை; தூங்கு
கையானேங்குநடைய; மத்யொடொக்குமுகம்; சூலொடு
கழுதைபாரஞ்சுமந்தது என்பனபோல்வன கொள்க. (க௩)

எடு. நான்கா குவதே,
கு எனப் பெரிய வேற்றுமைக் கிளவி
யெப்பொரு ளாயினுங் கொள்ளு மதுவே.

இ - ள். மேல் கு எனப் பெயர் கொடுத்தோதப்பட்ட
வேற்றுமைச்சொல் நான்காவதாம். அது யாதானுமொரு
பொருளாயினும் அதனையேற்றுநிற்கும். எ - று.

உ-ம். அந்தணற்காவைக் கொடுத்தான் என வரும்.

மாணக்கற்கு நூற்பொருளுரைத்தான் எனக் கொடைப்
பொருளவாகிய சொல்லானன்றிப் பிறவாய்பாட்டாற்கூறப்
படுவனவும், மாணக்கற்கு அறிவு கொடுத்தானெனக் கொடுப்
பான்பொருளாய்க் கொள்வான்கட்செல்லாது ஆண்டுத்தோன்
றும் பொருளுமெல்லா மடங்குதற்கு எப்பொருளாயினு
மென்றார்.

பிறபொருளுமுளவாயினும், கோடற்பொருள் சிறந்த
மையின், எப்பொருளாயினுங் கொள்ளுமென்றார். (கச)

எசு. அதற்குவினை யுடைமையி னதற்குடம் படுதலி
னதற்குப்படு பொருளி னதுவாகு கிளவியி
னதற்கியாப் புடைமையி னதற்பொருட் டாதலி
னட்பிற் பகையிற் காதலிற் சிறப்பினென்
றப்பொருட் கிளவியு மதன்பால வேன்மனார்.

அதற்குவினையுடைமை—கரும்பிற்கு வேலி என்பது.
வினை ஈண்டுபகாரம். அதற்குடம்படுதல்—சாத்தற்கு மகளு
டம்பட்டார் என்பது. சான்றோர் கொலைக்குடம்பட்டார் என்
பதுமது. அதற்குப்படுபொருளாவது பொதுவாகிய பொரு
ளைப் பகுக்குங்கால் ஒருபங்கிற் படும் பொருள்; அது சாத்
தற்குக் கூறு கொற்றன் என்பது. அதுவாகுகிளவி—கடி
சூத்திரத்திற்குப் பொன் என்பது. பொன் கடிசூத்திரமாய்த்

திரியுமாகலின் அதுவாகுகளவியென்றார். கிளவி பொருள். அதற்கியாப்புடைமை—கைக்கியாப்புடையது கடகம் என்பது. அதற்பொருட்டாதல்—கூழிற்குக் குற்றேவல் செய்யும் என்பது. நட்பு—அவற்கு நட்பான்; அவற்குத் தமன் என்பன. பகை—அவற்குப் பகை; அவற்கு மாற்றான் என்பன. காதல்—நட்டார்க்குக் காதலன்; புதல்வற்கன்புறும் என்பன. சிறப்பு—வடுகரசர்க்குச் சிறந்தார் சோழியவரசர்; கற்பார்க்குச் சிறந்தது செவி என்பன.

அப்பொருளென்றது அன்னபொருளை; இவ்வாடையு மந்தூலா னியன்றதென்றதுபோல. எனவே, அன்னபிறவு மென்றவாரும்.

அப்பொருட்களவியுமென்றதனால், பிணிக்கு மருந்து; நடட்டார்க்குத் தோற்கும்; அவற்குத் தக்காளிவள்; உற்றார்க்குரியர் பொற்றொடி மகளிர் என்பன போல்வனவெல்லாங்கொள்க. (கரு)

என. ஐந்தா குவதே,
இன்னெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
யிதனி னிற்றிது வென்னு மதுவே.

இ - ள். மேல் இன்னெனப் பெயர் கொடுத்தோதப் பட்ட வேற்றுமைச்சொல் ஐந்தாவதாம். அஃது இப்பொருளினித்தன்மைத்து இப்பொருளென்னும் பொருண்மையை உணர்த்தும். எ - று.

ஐந்தாவது நான்குபொருண்மையுடைத்து; பொருவும், எல்லையும், நீக்கமும், ஏதுவுமென. அவற்றுட் பொருவிருவகைப்படும்; உறழ்பொருவும், உவமப்பொருவுமென. ஏதுவுமிருவகைப்படும்; ஞாபகவேதாவும், காரகவேதுவுமென. அவற்றுண் ஞாபகவேதுப்பொருண்மை மேலே கூறப்பட்டது. காரகவேதுப்பொருண்மை அச்சமாக்கமென்பனவற்றற் பெறப்படும். நீக்கப்பொருண்மை தீர்தல் பற்றுவிடுதலென்பனவற்றற் பெறப்படும். ஏனையிரண்டும் இதனினிற்றிது வென்பதனற் கொள்ளப்படும், அவ்விரண்டனையும் அஃதிருமுறையானுணர்த்துமாகலான். எல்லப்பொருள்—கரு

ஆரின் கிழக்கு; இதனினூங்கு என வரும். கிழக்கு ஊங்கென்பன, வினைக்குறிப்பல்லவேனும் இற்றென்னும் பொருள் பட நின்றவின், இற்றென்றலேயாம். பொருட்ப் பொருட்கு தாரணம் முன்னர்ப் பெறப்படும். (கசு)

௭௮. வண்ணம் வடிவே யளவே சுவையே
தண்மை வெம்மை யச்ச மென்ற
நண்மை தீமை சிறுமை பெருமை
வண்மை மென்மை கடுமை யென்ற
முதுமை யிளமை சிறத்த லிழித்தல்
புதுமை பழமை யாக்க மென்ற
வின்மை யுடைமை நாற்றந் தீர்தல்
பண்மை சின்மை பற்று விடுதலென்
றன்ன பிறவு மதன்பால வென்மறார்.

இ - ள். வண்ணமுதலாகப் பற்றுவிடுதலீறாகச் சொல்லப்பட்டனவும் அவைபோல்வன பிறவும் ஐந்தாம் வேற்றுமைத்திறத்தனவாம். ௭ - று.

வண்ணம் வெண்மை கருமை முதலாயின. வடிவு வட்டஞ் சதுரமுதலாயின. அளவு நெடுமை குறுமை முதலாயின. சுவை கைப்புப் புளிப்பு முதலாயின. நாற்றம் நறுநாற்றந் தீநாற்றமுதலாயின.

உ-ம். காக்கையிற்கரிது களம்பழம்; இதனின்வட்டமிது; இதனினெடிதிது; இதனிற்றீவிதிது; இதனிற்றண்ணிதிது; இதனின்வெய்திது; இதனினைன்றிது; இதனிற்றீதிது; இதனிற்சிறிதிது; இதனிற்பெரிதிது; இதனின்வலிதிது; இதனின்மெலிதிது; இதனிற்சுடிதிது; இதனின்முதிதிது; இதனினிளைதிது; இதனிற்சிறந்ததிது; இதனினிழிந்ததிது; இதனிற்புதிதிது; இதனிற்பழைதிது; இவனினிலனிவன்; இவனினுடையனிவன்; இதனிஔறுமிது; இதனிற்பலவிவை; இதனிற்சிலவிவை. ௭-ம். அச்சம்—கள்ளரினஞ்சம். ௭-ம். ஆக்கம்—வாணிகத்தினுயினான். ௭-ம். தீர்தல்—ஊரிற்றீர்தான். ௭-ம். பற்றுவிடுதல்—காமத்திற்பற்றுவிட்டான். ௭-ம். வரும்.

அச்சமுதலிய நான்குமொழித்து ஒழிந்த இருபத்து நான்கும் ஒத்தபண்பு வேறுபாடுபற்றிப் பொருட்பொருள் விரித்தவாறு.

அன்னபிறவுமென்றதனால், அவனிஎளியனிவன்; அத னிற் சேய்த்திது; இகழ்ச்சியிற்கெட்டான்; மகிழ்ச்சியின் மைந்துற்றான் என்பனபோல்வன கொள்க.

பலவாய்பாட்டோடு வழக்கின்கட்பயின்று வருதலுடை மையாற் பொருட்பொருள் இதற்குச் சிறப்புடைத்தாக லின், பெரும்பான்மையும் அதனையே விரித்தார். (கஎ)

எகூ. ஆறு குவதே,

அதுவேனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
தன்னினும் பிறிதினு மிதன தீதுவேனு
மன்ன கிளவிக் கிழமைத் ததுவே.

இ - ள். அதுவேனப் பெயர் கொடுத்தோதப்பட்ட வேற்றுமைச்சொல் ஆறாவதாம். அது உடையதாய் நிற்குந் தன்னினும் பிறிதொன்றினும் இதனதிதுவென்பதுபட நிற்கு மதனாற் கிளவியிற்றேன்றுங் கிழமையைப் பொருளாக வுடைத்து. எ - று. எனவே, ஆறாவது கிழமைப்பொருட் டென்றும், அக்கிழமை தன்னான் வந்த தற்கிழமையும் பிறி தான் வந்த பிறிதின்கிழமையுமென இரண்டென்றுங் கூறிய வாரும்.

தன்னென்றது தன்னோடொற்றுமையுடைய பொருளை. பிறிதென்றது தன்னின் வேறுகிய பொருளை.

அஃதேல், தன்னினும் பிறிதினுமாகிய கிழமைத்தென் னாது இதனதிதுவெனு மன்னகிளவிக் கிழமைத்தென்ற தென்னையெனின்;—பொருட்கிழமையும், பண்புக்கிழமையும், தொழிற்கிழமையும், அவைபோல்வனவுமெனக் கிழமைதாம் பல. அவற்றுள்ளொன்று சுட்டாது இதனதிதுவென்னுஞ் சொல்லாற் றேன்றுங் கிழமைமாத்திரம் சுட்டுமென்றற்கு இதனதிதுவெனுமன்ன கிளவிக் கிழமைத்தென்றார்.

இதனவியையென்னும் பன்மையுருபுத் தொடருமடங் குதற்கு அன்னகிளவியென்றார்.

5 ஒன்று பல குழீஇய தற்கிழமையும், வேறு பல குழீஇய தற்கிழமையும், ஒன்றியற்கிழமையும், உறுப்பின்கிழமையும், மெய்திரிந்தாய தற்கிழமையுமெனத் தற்கிழமை ஐந்துவகைப்படும்.

6 பொருளின்கிழமையும், நிலத்தின்கிழமையும், காலத்தின்கிழமையுமெனப் பிறிதின்கிழமை மூவகைப்படும். அவற்றிற்குதாரணம் முன்னர்க் காட்டுதும். (கஅ)

அய). இயற்கையி னுடைமையின் முறைமையிற் கிழமை செயற்கையின் முதுமையின் வினையி னென்ற [யிற் கருவியிற் றுணையிற் கலத்தின் முதலி னொருவழி யுறுப்பிற் குழுவி னென்ற தேரிந்துமொழிச் செய்தியி னிலையின் வாழ்ச்சியிற் றிரிந்துவேறு படுஉம் பிறவு மன்ன கூறிய மருங்கிற் றேன்றுங் கிளவி யாறன் பால வென்மொர் புலவர்.

இ - ள். இயற்கை முதலாக வாழ்ச்சியீராகச் சொல்லப் பட்டனவும் திரிந்து வேறுபடுஉமன்னபிறவுமாகிய மேற் கூறப்பட்ட கிழமைப்பொருட்கட் டோன்றுஞ் சொல்லெல்லாம் ஆறும்வேற்றுமைத் திறத்தனவென்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

2 திரிந்து வேறுபடுஉமன்னபிறவுமென்றாரேனும், திரிந்து வேறுபடுதல் அன்னபிறவுமென்றதன்றி றழுவப்படுவனவற்றுள் ஒருசாரனவற்றிற்கே கொள்க.

3 உ-ம். எள்ளது குப்பை; படையது குழாம் என்பன குழுஉக்கிழமை. அவை முறையானே ஒன்று பல குழீஇயதும் வேறு பல குழீஇயதுமாம். சாத்தனத்யற்கை; நிலத்தகலம் என்பன இயற்கைக்கிழமை. சாத்தனது நிலைமை; சாத்தனதில்லாமை என்பன நிலைக்கிழமை. இவையொன்றியற்கிழமை. யானையதுகோடு; புலியதுகிர் என்பன உறுப்பின்கிழமை. உறுப்பாவது பொருளினேகதேசமென்பதறிவித்தற்கு ஒருவழியுறுப்பென்றார். சாத்தனது செயற்கை; சாத்தனது கற்றறிவு என்பன செயற்கைக்கிழமை. அரசனது

முதுமை; அரசனது முதிர்வு என்பன முதுமைக்கிழமை. முதுமையென்பது பிறிதோர் காரணம் பற்றாது காலம் பற்றி ஒருதலையாக அப்பொருட்கட்டோன்றும் பருவமாகவீற் செயற்கையுடக்காதுவேறு கூறினார். சாத்தனது தொழில்; சாத்தனது செலவு என்பன வினைக்கிழமை. இவை மெய் திரிந்தாய தற்கிழமை. சாத்தனதுடைமை; சாத்தனது தோட்டம் என்பன உடைமைக்கிழமை. மறியது தாய்; மறியது தந்தை என்பன முறைமைக்கிழமை. இசையது கருவி; வளைகலத்தது திகிரி என்பன கருவிக்கிழமை. அவனது துணை; அவனதுணங்கு என்பன துணைக்கிழமை. நிலத்த தொற்றிக்கலம்; சாத்தனது விலைத்தீட்டு என்பன கலக்கிழமை. ஒற்றியது முதல்; ஒற்றியதுபொருள் என்பன முதற்கிழமை. கபிலரது பாட்டு; பரணரது பாட்டியல் என்பன செய்யுட்கிழமை. தெரிந்து மொழியாற் செய்யப்படுதவீற் றெரிந்து மொழிச்செய்தியாயின. இவை பொருட்பிறிதின் கிழமை. முருகனது குறிஞ்சிநிலம்; வெள்ளியதாட்சி என்பன கிழமைக்கிழமை. காட்டத்யாணை; யானையது காடு என்பன வாழ்ச்சிக்கிழமை. அவற்றுண் முருகனது குறிஞ்சி நிலம்; யானையது காடு என்பன நிலப்பிறிதின் கிழமை. காட்டத்யாணை என்பது பொருட்பிறிதின் கிழமை. ஏனையது காலப்பிறிதின் கிழமை.

திரிந்து வேறுபடுமென்ன பிறவுமென்றதனால், எட்சாந்து; கோட்டுநூறு; சாத்தனதொப்பு; தொகையதுவிரி; பொருளதுகேடு; சொல்லது பொருள் என்னுந் தொடக்கத்தன கொள்க. அவற்றுள் எட்சாந்து கோட்டது நூறு என்பன முதலாயின முழுவது உந்திரிதலின், வேறு கூறினார்.

மேற்சொல்லப்பட்ட தற்கிழமை பிறிதின் கிழமை யென்பனவற்றை விரித்தவாறு. (கக)

அக. ஏழா குவதே,
கண்ணெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
வினைசெய் யிடத்தி னிலத்திற் காலத்தி
னனைவகைக் குறிப்பிற் றேன்று மதுவே.

இ - ள். கண்ணெனப் பெயர் கொடுத்தோதப்பட்ட வேற்றுமைச்சொல் ஏழாவதாம். அது வினைசெய்யாநிற்ற லாகிய இடத்தின்கண்ணும், நிலமாகிய இடத்தின்கண்ணும், காலமாகிய இடத்தின்கண்ணுமென அம்மூவகைக்குறிப்பின் கண்ணுந் தோன்றும். எ - று. எனவே, ஏழாவது இடப் பொருண்மைத்தென்றவாறும்.

குறிப்பிற் றேன்றமதுவென்றது அவற்றையிடமா கக் குறித்தவழி அவ்வேற்றுமை தோன்றுமென்றவாறு. எனவே, இடமாகக் குறிக்கப்படாதவழி அப்பெயர்க்கண் வேற்றுமை தோன்றாதென்பதாம்.

தன்னினமுடித்தலென்பதான் எனவேற்றுமைச்சொற் களும் அவ்வப்பொருட்கட் குறிப்பில்வழி அவ்வப்பெயர்க் கண் வாராமை கொள்க.

உ-ம். தட்டுப்புடைக்கண் வந்தான்; மாடத்தின்கணிநுந் தான்; கூதிர்க்கண் வந்தான் என வரும். (உ0)

அ-2. கண்கால் புறமக முள்ளுழை கீழ்மேல் பின்சா ரயல்புடை தேவகை யெனாஅ முன்னிடை கடைதலை வலமிட மெனாஅ வன்ன பிறவு மதன்பால வேன்மனார்.

இ - ள். கண் முதலாக இடமீறாகச் சொல்லப்பட்ட பத் தொன்பதுபொருளும் அவைபோல்வன பிறவும் ஏழாவதன் றிறத்தன. எ - று.

கண்ணென்னும் பொருளாவது 'கண்ணின்று கூறுத லாற்றுவனவையின்.' எ-ம். 'கண்ணகன்ஞாலம்.' எ-ம். கண் ணென்னு மிடைச்சொல்லா னுணர்த்தப்படும் இடப்பொ ருண்மை. தேவகையென்பது திசைக்கூறு. கண்கால்புறமக முள்ளென்பன முதலாயினவற்றது பொருள்வேற்றுமை வழக்கு நோக்கியுணர்ந்துகொள்க.

கண்ணின்று சொல்லியானை என்கண்ணினிற்றிவை சொல்லற்பாலையல்லை என்றும், ஊர்க்காற்செய்யை ஊர்க்கட் செய் என்றும், ஊர்ப்புறத்து நின்ற மரத்தை ஊர்க்கண்மரம் என்றும், எயிலகத்துப்புக்கானை எயிற்கட்புக்கான் என்றும்,

இல்லுளிநுந்தானை இக்கணிநுந்தான் என்றும், அரசனுழையுநுந்தானை அரசன்கணிநுந்தான் என்றும், ஆலின்கீழ்க்கிடந்தவாவை ஆலின்கீழ்க்கிடந்தது என்றும், மரத்தின்மேலிருந்த குரங்கை மரத்தின்கணிநுந்தது என்றும், ஏர்ப்பின்சென்றானை ஏர்க்கட்சென்றான் என்றும், காட்டுச்சாரோடுவதனைக் காட்டின்கூறும் என்றும், உறையூர்க்கயனின்ற சிராப்பள்ளிக் குன்றை உறையூர்க்கட்குன்று என்றும், எயிற்புடைநின்ற ருரை எயிற்கணினார் என்றும், வடபால்வேங்கடம் தென்பாற்குமரி என்பனவற்றை வடக்கண்வேங்கடம் தெற்கட்குமரி என்றும், புலிமுன்பட்டானைப் புலிக்கட்பட்டான் என்றும், நூலினிடையுங்கடையுந் தலையுநின்ற மங்கலத்தை நூற்கண்மங்கலம் என்றும், கைவலத்துள்ளதனைக் கைக்கணுள்ளது என்றும், தன்னிடத்து நிகழ்வதனைத் தன்கணிகழ்வது என்றும், அவ்விடப்பொருள்பற்றி ஏழாம்வேற்றுமை வந்தவாறு கண்டு கொள்க.

எனவென்பது எண்ணிடைச்சொல்.

கண்முதலாயினவெல்லாம் உருபென்றால் உரையாசிரியரெனின்:—உருபாயின், ஏழாவதற்குக் கண்ணென்பது உருபாதல் மேலே பெறப்பட்டமையாற் பெயர்த்துங் கண்காலென்றல் கூறியது கூற்றொமாகலானும், ஊர்ப்புறத்திருந்தான், ஊரகத்திருந்தான், கைவலத்துள்ளது கொடுக்கும் எனப்புறம் அகம் வலமென்பனவற்றுவழி அத்துச்சாரியை கொடுத்துதாரணங்காட்டினமையானும், அவர்க்கது கருத்தன்றென்க. உருபல்லவேல், என்னுழை, என் முன் என நிலைமொழி உருபிற்கோதிய செய்கை பெற்றவாறென்னையெனின்:—‘அதற்பொருட்டாகலின்’ எனவும் ‘தம்முடைய தண்ணளியுந் தாமும்’ எனவும் உருபின்பொருள்பட வரும் பிறமொழி வந்துழியும் நிலைமொழி அச்செய்கை பெற்று கின்றவின், அச்செய்கை உருபுணர்ச்சிக்கேயென்னும் யாப்புறவின்றென்க.

அன்னபிறவுமென்றதால், பொருட்கணுணர்வு, என்கணன்புடையன், மலர்க்கணுற்றம், ஆகாயத்துக்கட்பருந்து என்னுந் தொடக்கத்தன கொள்க.

௮௩. வேற்றுமைப் பொருளை விரிக்குங் காலை யீற்றுநின் றியலுந் தொகைவயிற் பிரிந்து பல்லா ருகப் பொருள்புணர்ந் திசைக்கு மேல்லாச் சொல்லு முரிய வேன்ப. *

இ - ள். வேற்றுமைத்தொகையை விரிக்குமிடத்து, வேற்றுமையேயன்றி, அன்மொழித்தொகையை விரிப்புழிப் பல்லாற்றான் அன்மொழிப்பொருளொடு புணர்ந்து வரும் எல்லாச் சொல்லும், விரிக்கப்படும். எ - று.

உருபு தொகப் பொருணிற்றலின், வேற்றுமைத் தொகையை வேற்றுமைப்பொருளென்றார். தொகையை வேற்றுமைப்பொருளென்றும், பொருளென்றும், யாண்டுமாள்ப.

அன்மொழித்தொகை பண்புத்தொகை முதலாகிய தொகை இறுதி நின்றியறலின், ஈற்றுநின்றியலுந் தொகையென்றார்.

தாழ்குழல், பொற்றொடி, மட்காரணம் என்னும் அன்மொழித் தொகைகளை விரிப்புழி, தாழ்குழலையுடையாள், பொற்றொடியை யணிந்தாள், மண்ணாகிய காரணத்தானியன்றது என வரும் உடைமையும், அணிதலும், இயறலும், கருங்குழற்பேதை, பொற்றொடியரிவை, மட்குடம் என்னும் வேற்றுமைத்தொகைகளை விரிப்புழியும், கருங்குழலையுடைய பேதை, பொற்றொடியையணிந்தவரிவை, மண்ணிபன்றகுடம் என வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

பொருள்புணர்ந்திசைக்குமெனவே, இருதொகைக்கண்ணும், ஒருவாய்பாட்டானன்றிப் பொருள் சிதையாமலுணர்த்துதற்கேற்ற வாய்பாடெல்லாவற்றினும், வருமென்பதாம். அவ்வாறாதல் மேற்காட்டப்பட்டனவற்றுட் கண்டுகொள்க.

அன்மொழித்தொகையிற் சொற்பெய்து விரித்தல் யாண்டுப்பெற்றமெனின்;—அதுவும் அதுவாதமுகத்தான் ஈண்டே பெற்றமென்க. பெறவே, இரண்டு தொகையும் விரிப்புழி வரும் வேறுபாடு கூறியவாரும்.

* இச்சூத்திரத்துக்குச் சேனாவையர் முதலாயினார் உரைத்த உரையைச் சிவஞானமுனிவர் மறுத்து வேறுரையுரைத்தார். தொல் காப்பியச் சூத்திரவிருத்தியிற் காண்க.